

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดเพชรบุรี

วันที่ ๑๘ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบุรี		โจทก์
	นายสมเกียรติ	ที่ ๑	
	นายธเนศ	ที่ ๒	
	นายยุทธภูมิ	ที่ ๓	โจทก์ร่วม
	นายสุรเดช	ที่ ๑	
	นายสิทธิพล	ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลย ทั้งสองร่วมกันมีอาวุธปืนเล็กกล ขนาด .๔๕ (๑๑ มิลลิเมตร) ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของ เจ้าพนักงานประทับ ๑ กระบอก อาวุธปืนสั้นไม่ทราบชนิดและขนาดไม่มีเครื่องหมาย ทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับ ๑ กระบอก กระสุนปืนขนาด .๔๕ จำนวน ๑๓ นัด และกระสุนปืนไม่ทราบชนิดและขนาดหลายนัด อันเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตาม กฎหมายไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยทั้งสองร่วมกันพาอาวุธปืนดังกล่าว ติดตัวไปตามถนนหนองหญ้าปล้อง - เข้าย้อย บริเวณหน้าบ้านเลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๒ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเปิดเผยและไม่มีเหตุสมควร จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวยิงนายสมเกียรติ ผู้เสียหายที่ ๑ นายธเนศ ผู้เสียหายที่ ๒ และนายยุทธภูมิผู้เสียหายที่ ๓ หลายนัด โดยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายทั้งสาม จำเลยทั้งสองลงมือ กระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากกระสุนปืนไม่ถูกอวัยวะ สำคัญ ผู้เสียหายทั้งสามจึงไม่ถึงแก่ความตายแต่เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ได้รับ อันตรายสาหัส ต้องทุพพลภาพ ป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาและจนประกอบกรณีกิจ ตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน ส่วนผู้เสียหายที่ ๒ ได้รับอันตรายแก่กายและเป็นการยิงปืน

- ๒ -

ซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน เหตุเกิดที่ตำบล
หนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เจ้าพนักงานยึดปลอกกระสุน
ปืนออตโตเมติก ขนาด .๔๕ จำนวน ๑๓ ปลอก ลูกกระสุนปืนเล็กกลขนาด .๔๕
จำนวน ๘ ลูก รongลูกกระสุนปืนเล็กกลขนาด .๔๕ จำนวน ๕ ชี้นและแกนลูกกระสุน
ปืนออตโตเมติกขนาด .๔๕ จำนวน ๔ ชี้น จากที่เกิดเหตุเป็นของกลางก่อนคดีนี้
เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก
๘ เดือน ฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย
ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๕๐/๒๕๕๖ ของศาลนี้ ภายในห้าปีนับแต่พ้นโทษในคดี
ดังกล่าว จำเลยที่ ๑ กลับมากระทำความผิดคดีนี้อีก ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑, ๙๒, ๒๘๘, ๓๗๑, ๓๗๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔,
๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบปลอกกระสุนปืนออตโตเมติกลูกกระสุนปืนเล็กกล รongลูก
กระสุนปืนเล็กกล และแกนลูกกระสุนปืนออตโตเมติกของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยที่ ๑
หนึ่งในสาม

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลย
ในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ

ระหว่างพิจารณา นายสมเกียรติ ผู้เสียหายที่ ๑ นายธนศผู้เสียหายที่ ๒
และนายยุทธภูมิผู้เสียหายที่ ๓ ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลอนุญาตเฉพาะข้อหา
ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเรียกผู้เสียหายที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า โจทก์ร่วมที่ ๑ ถึงที่ ๓
ตามลำดับ

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ โจทก์ร่วมทั้งสาม และจำเลยทั้งสองแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้องมีคนร้าย
หลายคนร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมทั้งสามได้รับบาดเจ็บ ตามผลการตรวจชันสูตร
บาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ.๔ ถึง จ.๖ จำเลยทั้งสองไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มี

และใช้อาวุธปืน ตามหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบการได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เอกสารหมายเลข จ.๗ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีโจทก์ร่วมทั้งสามเป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า โจทก์ร่วมที่ ๑ เป็นหลานของนางภัทรพร มาพักอาศัยอยู่ที่บ้านเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ ๒ เป็นลูกจ้างทำงานในไร่ของนางภัทรพรและทำงานในร้านขายของชำ โดยพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็กซึ่งเป็นเรือนคนงานข้างร้านขายของชำ ส่วนโจทก์ร่วมที่ ๓ เป็นคนรักของนางสาวกิตติยา วันเกิดเหตุ เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกาโจทก์ร่วมที่ ๒ เห็นนายวาที หรือเอส กับจำเลยที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์มาคนละคันผ่านหน้าบ้านเกิดเหตุโดยมุ่งหน้าไปทางอำเภอยาย้อย และเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา โจทก์ร่วมที่ ๒ เห็นนายวาทีกับจำเลยที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์ผ่านบ้านเกิดเหตุอีกโดยขับไปทางอำเภอยาย้อยเช่นเดิม ต่อมาเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมทั้งสามร่วมดื่มสุราด้วยกันอยู่ที่โต๊ะไม้หน้าบ้านเกิดเหตุมีรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ สีดำ ๑ คัน ขับมาจากทางอำเภอยาย้อยมุ่งหน้าไปอำเภอนองหญ้าปล้อง แล้วเลี้ยวรถขับเข้ามาจอดเทียบที่หน้าบ้านเกิดเหตุห่างจากกลุ่มของโจทก์ร่วมทั้งสามประมาณ ๓ ถึง ๔ เมตร โดยท้ายกระบะรถตรงกับกลุ่มของโจทก์ร่วมทั้งสามพอดี หลังจากนั้นได้ยินเสียงอาวุธปืนดังขึ้นหลายนัดโจทก์ร่วมทั้งสามหันมองไปตามเสียงอาวุธปืน เห็นชายสองคนอยู่ที่กระบะท้ายรถ ชายคนหนึ่งกำลังใช้อาวุธปืนเล็กกลพาดกับขอบกระบะ แล้วกราดยิงมาทางโจทก์ร่วมทั้งสามโจทก์ร่วมที่ ๑ ถูกยิงที่สะบักซ้ายและแขนซ้าย โจทก์ร่วมที่ ๓ ถูกยิงที่แก้มซ้าย โจทก์ร่วมทั้งสามก้มหมอบกับพื้นแล้วพยายามลุกขึ้นวิ่งหนี ขณะลุกขึ้นหนีโจทก์ร่วมที่ ๒ ถูกยิงที่สะบักซ้าย ๒ นัดโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ วิ่งหลบหนีไปทางด้านหลังบ้านเกิดเหตุส่วนโจทก์ร่วมที่ ๓ วิ่งหลบหนีไปทางบ้านหลังเล็กข้างร้านขายของชำ จำเลยที่ ๒ ติดตามมาใช้อาวุธปืนพกสั้นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ โดยกระสุนปืนถูกข้อศอกซ้ายแล้วแฉลบไปถูกสี่ข้างซ้ายจากนั้นโจทก์ร่วมที่ ๓ วิ่งหลบหนีไปทางหลังบ้าน เมื่อเสียงอาวุธปืนเงียบลงโจทก์ร่วมทั้งสามกับนางสาวกิตติยาออกมาดูเหตุการณ์ที่หน้าบ้าน พบว่าโจทก์ร่วมทั้งสามต่างถูกกระสุนปืนได้รับบาดเจ็บ

- ๔ -

และร้านขายของชำมีร่องรอยถูกกระสุนปืนได้รับความเสียหาย หลายแห่ง บริเวณที่เกิดเหตุมีแสงสว่างจากหลอดไฟฟ้าที่ติดตั้งบริเวณหน้าบ้านเกิดเหตุ และหลอดไฟฟ้านีออนขนาดยาวที่หน้าบ้านหลังเล็กที่อยู่ใกล้เคียง สามารถมองเห็นเหตุการณ์ได้ชัดเจน โจทก์ร่วมทั้งสามกับนางสาวกิตติยาพากันไปที่โรงพยาบาลเขาย้อย แพทย์ส่งตัวโจทก์ร่วมทั้งสามไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี โจทก์ร่วมที่ ๓ นอนไม่ได้สติอยู่ประมาณ ๔ ถึง ๕ วันเมื่อรู้สึกตัวแล้วได้เล่าให้โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ กับเพื่อนที่มาเยี่ยมฟังรวมถึงให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า จำเลยที่ ๒ ติดตามมาใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ โดยระบุชื่อเล่นของจำเลยที่ ๒ ว่านายแทน หลังเกิดเหตุโจทก์ร่วมทั้งสามให้การต่อพนักงานสอบสวน โจทก์ร่วมที่ ๑ ซ้ำยืนยันภาพถ่ายของจำเลยที่ ๑ ว่าเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนเล็กกลยิงโจทก์ร่วมทั้งสาม ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๐ ส่วนโจทก์ร่วมที่ ๒ ซ้ำภาพถ่ายและข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของนายวาที สมใจเพ็ง และจำเลยที่ ๒ ว่าเป็นบุคคลที่ขับรถจักรยานยนต์ผ่านหน้าบ้านเกิดเหตุก่อนที่จะเกิดเหตุขึ้น ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๐ และ จ.๒๑ โจทก์ร่วมที่ ๓ ซ้ำยืนยันภาพถ่ายและข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของจำเลยที่ ๒ ว่าเป็นผู้ใช้อาวุธปืนสั้นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ และซ้ำภาพถ่ายและข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของจำเลยที่ ๑ ว่ามีใบหน้าคล้ายกับคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนเล็กกลกระด้างยิงโจทก์ร่วมทั้งสามตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๕ และ จ.๑๖ ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยทั้งสองได้ตามหมายจับของศาลนี้ พนักงานสอบสวนจึงจัดให้โจทก์ร่วมที่ ๑ ซ้ำตัวจำเลยที่ ๑ ซึ่งโจทก์ร่วมที่ ๑ สามารถชี้ตัวจำเลยที่ ๑ ได้ถูกต้อง ตามภาพถ่ายและภาพการชี้รูปผู้ต้องหาหมายเลข จ.๑๑ และ จ.๑๒ โจทก์ร่วมที่ ๑ เคยเห็นหน้าจำเลยทั้งสอง เนื่องจากจำเลยทั้งสองเคยมาหาเพื่อน ซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ ๒ รู้จักจำเลยที่ ๒ มาก่อน เนื่องจากจำเลยที่ ๒ เป็นเพื่อนกับนายมอส คนรู้จักของโจทก์ร่วมที่ ๒ โจทก์ร่วมที่ ๓ เคยเห็นหน้าจำเลยที่ ๒ และรู้ว่าจำเลยที่ ๒ มีชื่อเล่นว่าแทน แต่ไม่เคยพูดคุยกันส่วนจำเลยที่ ๑ นั้นไม่เคยรู้จักและไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน นอกจากนั้นยังมีพันตำรวจโทไพรัช อยู่พิพัฒน์ พนักงานสอบสวนเป็นพยานเบิกความว่า พยานได้รับแจ้งจากศูนย์วิทยุ

- ๕ -

ของสถานีตำรวจว่ามีเหตุยิงกันที่บ้านเกิดเหตุแล้วออกตรวจสถานที่เกิดเหตุทันที เมื่อไปถึงไม่พบผู้บาดเจ็บจึงตามไปที่โรงพยาบาลเขาย้อยพบโจทก์ร่วมทั้งสามและได้สอบถามเหตุการณ์เบื้องต้นโจทก์ร่วมที่ ๑ ให้การว่ามองเห็นและจดจำใบหน้าของคนร้ายได้ โดยแจ้งตำหนิรูปพรรณของคนร้ายว่าเป็นชายผิวขาว ผมสั้นผมข้างหน้าตั้งขึ้น หลังจากนั้นพยานนำภาพถ่ายของจำเลยที่ ๑ หมายเลข จ.๑๐ ให้โจทก์ร่วมที่ ๑ ดู โจทก์ร่วมที่ ๑ ยืนยันว่าเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนยิงกลุ่มของตน จึงขอศาลออกหมายจับจำเลยที่ ๑ เมื่อจับจำเลยที่ ๑ ได้แล้ว พยานให้จำเลยที่ ๑ ยืนยันกับบุคคลอื่นแล้วถ่ายรูป มาให้โจทก์ร่วมที่ ๑ ชี้ตัว ซึ่งโจทก์ร่วมที่ ๑ สามารถชี้ตัวจำเลยที่ ๑ ได้ถูกต้องตามบันทึกการชี้รูปผู้ต้องหาและภาพการชี้รูปผู้ต้องหาหมายเลข จ.๑๑ และ จ.๑๒ ส่วนโจทก์ร่วมที่ ๓ สามารถชี้ยืนยันภาพถ่ายของจำเลยที่ ๒ ว่าเป็นผู้ที่ใช้อาวุธปืนสั้นยิงตนตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๕ เมื่อพยานนำภาพถ่ายของจำเลยที่ ๑ ตามหมายเลข จ.๑๖ ให้โจทก์ร่วมที่ ๓ ดู โจทก์ร่วมที่ ๓ ให้การว่ามีลักษณะคล้ายกับคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนเล็กกลยิงใส่กลุ่มโจทก์ร่วมทั้งสามเห็นว่า พยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามดังกล่าว เบิกความสอดคล้องต้องกันในข้อสาระสำคัญและมีเหตุผลติดต่อเชื่อมโยงกันมาเป็นลำดับตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุที่โจทก์ร่วมทั้งสามนั่งดื่มสุราด้วยกันบริเวณหน้าบ้านเกิดเหตุ จนกระทั่งมีคนร้ายขับรถยนต์กระบะเข้ามาจอดเทียบที่บริเวณหน้าบ้าน แล้วใช้อาวุธปืนยิงใส่กลุ่มโจทก์ร่วมทั้งสามหลายนัด กระสุนปืนถูกโจทก์ร่วมทั้งสามได้รับบาดเจ็บโจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ วิ่งหลบหนีไปทางหลังบ้าน ส่วนโจทก์ร่วมที่ ๓ วิ่งหลบหนีไปทางหน้าบ้านหลังเล็กซึ่งเป็นเรือนคนงาน โดยไม่ปรากฏข้อพิรุธแม้ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืนและเหตุการณ์เกิดขึ้นในทันทีทันใด โดยไม่มีพยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามปากใดเบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๒ เป็นคนร้ายที่นั่งมาในท้ายกระบะรถแล้วใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมทั้งสามที่หน้าบ้านเกิดเหตุก็ตาม แต่ก็ได้ความจากโจทก์ร่วมที่ ๓ เบิกความว่า เมื่อโจทก์ร่วมที่ ๓ วิ่งหนีมาถึงหน้าบ้านหลังเล็กแล้วได้หันกลับมามองเห็นจำเลยที่ ๒ ติดตามมาใช้อาวุธปืนพกสั้นเล็งแล้วยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ จำนวน ๑ นัด กระสุนปืนถูกข้อศอกซ้ายแล้วแลกลับไปถูกสีข้างซ้าย จากนั้นโจทก์ร่วมที่ ๓

- ๖ -

วิ่งหลบหนีไปทางหลังบ้าน จำเลยที่ ๒ ไม่ได้ไล่ตามมาอีกเมื่อพิจารณาภาพถ่าย
หมาย จ ๑๔ แล้วปรากฏว่าที่หน้าบ้านหลังเล็กดังกล่าวมีหลอดไฟนีออนยาวที่ติดตั้งอยู่ ๑
หลอดตรงกับที่โจทก์ร่วมทั้งสามเบิกความว่าที่เกิดเหตุมีแสงสว่างจากหลอดไฟที่ติดตั้ง
บริเวณหน้าบ้านเกิดเหตุ และหน้าบ้านหลังเล็กซึ่งอยู่ข้างๆกัน เชื่อว่าที่หน้าบ้านหลังเล็ก
ดังกล่าว มีแสงสว่างสามารถมองเห็นเหตุการณ์และใบหน้าบุคคลได้ตาม คำเบิกความ
พยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามข้างต้น ทั้งโจทก์ร่วมที่ ๓ เบิกความว่ารู้จักและเคยเห็น
หน้าจำเลยที่ ๒ มาก่อน โดยจำเลยที่ ๒ มีชื่อเล่นว่าแทน ซึ่งโจทก์ร่วมที่ ๓ เพิ่งพบเห็น
จำเลยที่ ๒ กับนายวาทีชัยบรรณจักรยานยนต์ผ่านหน้าบ้านเกิดเหตุก่อนที่จะเกิดเหตุไม่นาน
นอกจากนั้น โจทก์ร่วมที่ ๓ ยังเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสองถามค้านว่า เหตุที่เคยเห็น
หน้าและรู้จักชื่อเล่นของจำเลยที่ ๒ นั้น เพราะจำเลยที่ ๒ มีบ้านอยู่ละแวกใกล้เคียงที่เกิด
เหตุและระหว่างทางที่โจทก์ร่วมที่ ๓ เดินทางไปทำสวนที่ตำบลยางน้ำก๊าดเหนือก็มักพบ
เห็นจำเลยที่ ๒ นั่งเล่นกับเพื่อนด้วย ในข้อนี้จำเลยที่ ๒ ก็นำสืบรับว่าตนมีชื่อเล่นว่าแทน
มีบ้านอยู่ในหมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
ห่างจากบ้านของนายวาทีประมาณ ๑ กิโลเมตร ซึ่งบ้านของนายวาทีนั้นอยู่ในหมู่เดียวกับ
บ้านเกิดเหตุตามภาพถ่ายและข้อมูลทะเบียนราษฎรเอกสารหมาย จ.๒๐ ทั้งขณะที่จำเลย
ที่ ๒ ใช้อาวุธปืนสั้นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ นั้น โจทก์ร่วมที่ ๓ กับจำเลยที่ ๒ ย่อมต้องอยู่ห่างกัน
ไม่มากนัก หลังเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ ๓ พักรักษาตัวที่โรงพยาบาลโดยไม่ได้สติอยู่ ๔ ถึง
๕ วัน เมื่อได้สติแล้วได้เล่าให้โจทก์ร่วมที่ ๑ และที่ ๒ และให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า
จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ใช้อาวุธปืนยิงตน โดยระบุชื่อเล่นของจำเลยที่ ๒ ว่านายแทน สอดคล้อง
กับที่พันตำรวจโทไพรัชเบิกความว่าโจทก์ร่วมที่ ๓ ให้การต่อพยานว่าคนร้ายที่ตามมาใช้
อาวุธปืนสั้นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ ที่หน้าบ้านหลังเล็กนั้นเป็นชายที่อยู่ในหมู่บ้านใกล้เคียงกัน
โจทก์ร่วมที่ ๓ รู้จักและเคยเห็นหน้ามาก่อน โดยบอกชื่อเล่นของคนร้ายดังกล่าวไว้ด้วย
หลังเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ ๓ ซ้ำยืนยันภาพถ่ายและข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน
ของจำเลย เอกสารหมาย จ.๑๕ ว่าเป็นคนร้ายที่ลงจากรถยนต์กระบะ แล้วเดินเข้ามาใช้

- ๗ -

อาวูรป็นสันยงตนจนสามารถออกหมายจับและจับกุมจำเลยที่ ๒ ได้ในเวลาต่อมา เชื่อว่าโจทก์ร่วมที่ ๓ มีโอกาสและเวลามากพอที่จะเห็นจำเลยที่ ๒ และจดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำ ทั้งผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ เอกสารหมาย จ.๖ ปรากฏว่าโจทก์ร่วมที่ ๓ มีบาดแผลเจาะที่ต้นแขนซ้ายและสี่ข้างซ้ายสอดคล้องกับที่โจทก์ร่วมที่ ๓ เบิกความข้างต้น ซึ่งเหตุการณ์ที่มีคนร้ายขับรถยนต์กระบะเข้ามาจอดที่หน้าบ้านเกิดเหตุแล้วยิงอาวูรป็นใส่กลุ่มโจทก์ร่วมทั้งสามเกิดต่อเนื่องเป็นเหตุการณ์เดียวกับที่จำเลยที่ ๒ ตามมาใช้อาวูรป็นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ นั่นเองข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกเป็นคนร้ายที่ร่วมกันใช้อาวูรป็นยิงโจทก์ร่วมทั้งสามจนได้รับบาดเจ็บตามฟ้อง จากพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๒ ร่วมกับพวกใช้ปืนซึ่งเป็นอาวุธที่มีอำนาจร้ายแรงยิงโจทก์ร่วมทั้งสามจนได้รับบาดเจ็บ ตามรายงานผลการตรวจชันสูตรของแพทย์เอกสารหมาย จ.๔ ถึง จ.๖ โดยเฉพาะโจทก์ร่วมที่ ๓ ถูกยิงที่สี่ข้างซ้ายซึ่งนายแพทย์มทนะ ปลื้มจิตรชม แพทย์ผู้รักษาโจทก์ร่วมที่ ๓ ผ่าตัดพบเส้นเลือดเลี้ยงลำไส้ฉีกขาด และมีเลือดในช่องท้องปริมาณมาก หากไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงทีโจทก์ร่วมที่ ๓ อาจถึงแก่ความตายเพราะเสียเลือดมากตามบันทึกคำให้การพยานเอกสารหมาย จ.๒๙ ถือได้ว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกมีเจตนาฆ่าโจทก์ร่วมทั้งสามเมื่อโจทก์ร่วมทั้งสามไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ส่วนที่จำเลยที่ ๒ นำสืบปฏิเสธโดยอ้างฐานที่อยู่ว่า ในวันเกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ กับนายวาทีช่วยกันขนย้ายสัมภาระของนางสาววิศิษณา บุตรของนายสามารถ ไปที่หอพักแถมมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยออกเดินทางจากบ้านนายสามารถเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา เมื่อขนย้ายสิ่งของและสัมภาระเสร็จแล้วจำเลยที่ ๒ นายวาที นายสามารถและครอบครัวได้แวะรับประทานอาหารด้วยกันจนถึงเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา จากนั้นจำเลยที่ ๒ กับนายวาทีเดินทางไปที่บ้านของนายกอล์ฟ เพื่อนของนายวาทีและนั่งเล่นอยู่ที่บ้านนายกอล์ฟ จนถึงเวลาประมาณ ๒๒ นาฬิกา จึงเดินทางกลับนั้น นอกจากจะเป็นเรื่องที่ยายต่อการกล่าวอ้างแล้วในชั้นสอบสวนแม้จำเลยที่ ๒ มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ แต่หากจำเลยที่ ๒ มีข้อต่อสู้ใน

เรื่องฐานที่อยู่ซึ่งจำเลยที่ ๒ ทราบที่อยู่แล้ว และยังเป็นสาระสำคัญในการต่อสู้คดีของจำเลยที่จำเลยที่ ๒ ก็น่าจะให้การต่อพนักงานสอบสวนเสียตั้งแต่โอกาสแรกที่จะกระทำได้ แต่จำเลยที่ ๒ เพียงแต่ให้การปฏิเสธโดยไม่ได้ให้รายละเอียดใด ๆ แม้จะอ้างว่ามีพยานเป็นญาติทางมารดาและเพื่อนซึ่งอยู่ด้วยกันกับจำเลยที่ ๒ ขณะเกิดเหตุ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ นำบุคคลเหล่านั้นมาให้การต่อพนักงานสอบสวนเพื่อยืนยันถึงความบริสุทธิ์ของตนแต่อย่างใด จึงเป็นพิรุณสอดแสดงว่าเป็นข้อต่อสู้ที่ยกขึ้นกล่าวอ้างในภายหลังพยานหลักฐานที่จำเลยที่ ๒ นำสืบมาจึงมีน้ำหนักน้อยไม่สามารถรับฟังหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมามีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องจริง สำหรับความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นนั้น โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยแยกการกระทำของจำเลยทั้งสอง ต่อโจทก์ร่วมทั้งสามออกเป็นรายคน แต่เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมทั้งสามครั้งแรก ขณะที่โจทก์ร่วมทั้งสามนั่งดื่มสุราอยู่ที่บริเวณหน้าบ้านเกิดเหตุด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการกราดยิงไม่แยกว่าใครเป็นใคร แสดงว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกมีเจตนาฆ่าโจทก์ร่วมทั้งสามมาแต่ต้นแม้จำเลยที่ ๒ จะติดตามไปใช้อาวุธปืนสั้นยิงโจทก์ร่วมที่ ๓ ที่หน้าบ้านหลังเล็กอีกก็เป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องในเวลากระชั้นชิดกันเมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ มีเจตนายิงเฉพาะโจทก์ร่วมทั้งสามเพียง บางคนแต่เพิ่มเจตนายิงโจทก์ร่วมที่ ๓ อีกคนหนึ่งภายหลังเป็นพิเศษแล้วก็ต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกร่วมกระทำความผิดฐานนี้เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และเป็นการกระทำกรรมเดียวกับฐานร่วมกันยิงปืน ซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน ส่วนความผิดฐานร่วมกันใช้อาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นเมื่อโจทก์เพียงแต่นำสืบว่าจำเลยที่ ๒ ไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามหนังสือขอตรวจสอบการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เอกสารหมาย จ.๗ เท่านั้นโดยไม่ได้อาวุธปืนที่จำเลยที่ ๒ กับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองและพาติดตัวไปในที่เกิดเหตุ

- ๙ -

เป็นของกลาง และนำสืบไม่ได้ว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็นอาวุธปืนที่ได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้ตามกฎหมายหรือไม่ จึงต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยที่ ๒ ว่าเป็นอาวุธปืนของผู้อื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายเท่านั้น นอกจากนี้ไม่ปรากฏจากคำพยาน โจทก์และ โจทก์ร่วมทั้งสามว่า ก่อนที่จำเลยที่ ๒ กับพวกจะซักรถยนต์กระบะมาจอด เทียบหน้าบ้านเกิดเหตุและร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมทั้งสาม จำเลยที่ ๒ กับพวก ได้แสดงให้เห็นโดยเปิดเผยว่าจำเลยที่ ๒ กับพวกพาอาวุธปืนติดตัวมา ข้อเท็จจริงจึงรับฟัง ได้ว่าเพียงว่า จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควรเท่านั้น สำหรับ พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสาม ในส่วนจำเลยที่ ๑ แม้โจทก์ร่วมที่ ๑ จะเบิกความว่าเห็นใบหน้าและจดจำจำเลยที่ ๑ ได้ว่าเป็นคนร้ายที่ใช้อาวุธปืนเล็กกลพลาด ขอบกระบะทำยารถแล้วกราดยิงมาทางโจทก์ร่วมทั้งสามก็ตาม แต่ขณะเกิดเหตุเป็นเวลา กลางคืนถึงจะมีแสงสว่างจากหลอดไฟฟ้าที่ติดตั้งอยู่หน้าบ้านเกิดเหตุ ตามภาพถ่าย หมาย จ.๘ แต่หลอดไฟดังกล่าวก็อยู่ตรงกับโต๊ะม้านั่งที่โจทก์ร่วมทั้งสามนั่งอยู่พอดีซึ่งอยู่ เยื้องกับรถยนต์กระบะของคนร้ายประมาณ ๓ ถึง ๔ เมตร ทั้งก่อนที่โจทก์ร่วมที่ ๑ จะหันไปมองตามเสียงอาวุธปืนแล้วอ้างว่าเห็นจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ใช้ อาวุธปืนเล็กกลกราดยิง นั้นก็ปรากฏว่ามีเสียงอาวุธปืนดังขึ้นหลายนัดแล้ว และหลังจากนั้นโจทก์ร่วมทั้งสามต่างถูกยิง จนได้รับบาดเจ็บจนต้องหมอบอยู่กับพื้น และหาจังหวะวิ่งหลบหนีไปทางหลังบ้านเกิดเหตุ เช่นนี้โจทก์ร่วมทั้งสามจึงอยู่ในสภาวะซุลมุนและน่าตกใจกลัว ย่อมต้องหาทางเอาตัวรอด มากกว่าที่จะคอยสังเกตจดจำใบหน้าของคนร้าย ทำให้โอกาสและความสามารถของโจทก์ ร่วมทั้งสามที่จะสังเกตและจดจำหน้าจำเลยที่ ๑ ว่าเป็นคนร้ายได้อย่างแม่นยำน่าจะเป็นไปได้ น้อยมาก และไม่ปรากฏว่าโจทก์ร่วมที่ ๒ และที่ ๓ เบิกความว่าเห็นใบหน้าคนร้ายใน ขณะนั้นเช่นเดียวกับโจทก์ร่วมที่ ๑ ทั้งที่พยานดังกล่าวก็นั่งอยู่ในบริเวณเดียวกับโจทก์ร่วม ที่ ๑ เหตุนี้จึงเป็นที่สงสัยว่าโจทก์ร่วมที่ ๑ เห็นหน้าคนร้ายได้ชัดเจนจริงหรือไม่การที่โจทก์ ร่วมที่ ๑ ชี้ภาพถ่ายจำเลยที่ ๑ ว่าเป็นคนร้าย ก็อาจเป็นเพราะว่ารูปร่างหน้าตาจำเลยที่ ๑

- ๑๐ -

คล้ายคลึงกับคนร้ายก็ได้ ส่วนเมื่อจับกุมจำเลยที่ ๑มาแล้วโจทก์ร่วมที่ ๑ ชี้ตัวจำเลยที่ ๑ ได้ถูกต้องนั้น ก็ไม่ใช่ข้อบ่งชี้ได้ว่าเป็นการชี้ตัวคนร้ายได้ถูกต้องแท้จริง เพราะโจทก์ร่วมที่ ๑ เห็นภาพถ่ายจำเลยที่ ๑ มาแล้ว ย่อมต้องชี้บุคคลที่ตนเห็นว่าตรงตามภาพถ่ายอยู่นั้นเอง เมื่อ จำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธมาโดยตลอด ประกอบกับจำเลยที่ ๑ มีพยานหลักฐานมานำสืบถึงฐานที่อยู่ กรณีจึงมีเหตุสงสัยตามสมควรว่า จำเลยที่ ๑ ได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยแก่จำเลยที่ ๑ ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสองส่วนปลอกกระสุนปืนออตเมติก ลูกกระสุนปืนเล็กกล รongลูกกระสุนปืนเล็กกลและแกนลูกกระสุนปืนออตเมติกของกลางเป็น ทรัพย์สินที่จำเลยที่ ๒ กับพวกได้ร่วมกันใช้ในการกระทำความผิด จึงให้รับตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑) อนึ่ง ในระหว่างพิจารณา มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘มาตรา ๖ ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๓๗๑ และมาตรา ๓๗๖ โดยให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณ แก่จำเลยที่ ๒ จึงต้องใช้กฎหมายในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยที่ ๒ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓

พิพากษาว่าจำเลยที่ ๒ มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุน ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๗๒ วรรคสาม, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๘, ๘๐, ๓๗๖ (เดิม), ๓๗๑(เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๒ เป็นความผิดหลาย กรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ ๒ อายุ ๑๘ ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้ หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๖ ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน มีทะเบียน ของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และไม่มีเหตุสมควร เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย

- ๑๑ -

หลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ จำคุก ๔ เดือน ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น และฐานยิงปืน ซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิด ต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ จำคุก ๖ ปี ๘ เดือน รวมจำคุก ๖ ปี ๑๘ เดือน ริบปลอกกระสุนปืนอัตโนมัติลูกกระสุนปืนเล็กกล รองกระสุนปืนเล็กกล และแกนลูกกระสุนปืนอัตโนมัติของกลาง ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ ๒ ให้ยก และให้ยก ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑./

นายอติรุจ ตันบุญเจริญ

นายเกียรติศักดิ์ พุ่มเจริญ